

Dětská obezita v endokrinologické ambulanci

J. Kytnarová, Ph.D., KDDL VFN a 1. LF UK, Praha

Obezita je metabolické onemocnění, jehož rozvoj je podmíněn řadou genetických faktorů i faktorů zevního prostředí. Výsledkem je nepoměr mezi příjmem a výdejem energie. Energetická bilance je řízena souhrou centrálního nervového systému a endokrinní tkáně. V léčbě obezity je nutné volit multidisciplinární přístup, součástí týmu by měl být praktický lékař (pediatr), endokrinolog, nutriční terapeut, psycholog, fyzioterapeut (instruktor pohybových aktivit), kardiolog a další specialisté. Obezita, která vzniká v důsledku jiné choroby, je vzácná. V řadě případů se může jednat o endokrinní chorobou nebo genetickou chorobu, jejíž součástí je dysbalance některého z endokrinních systémů. Mezi endokrinní choroby, které jsou spojené s obezitou, patří např. hypothyreóza nebo nadprodukce glukokortikoidů. Nejčastějším genetickým syndromem, jehož součástí je obezita, je Prader-Williho syndrom. Součástí syndromu je i alterace dalších endokrinních os. Předpokládá se, že příčinou je komplexní porucha v hypotalamo-hypofyzární oblasti. Dalšími genetickými syndromy jsou například pseudohypoparathyreóza 1 A, Smith-Magenis syndrom a další). Úkolem endokrinologa v terapii obezity je event. kauzální léčba endokrinních poruch. Terapeutický zásah do porušeného patofyziologického mechanismu není, bohužel, tč. možný, terapie obezity zůstává založena na psychoterapii a úpravě životního stylu.